

מסכת זבחים

פרק ה' משנה ו'

התודה ואיל נזיר, קדושים קלים, שהחיטטו בכל מקום בעזרה,
וזמנם טעון שמי מתקנות שעון ארבע, וגואכלים בכל העיר לבב
אדם, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות. המורם מהם כי יצא
בכם, אלא שהמורם נאכל לפהנים, לנשיהם ولבנייהם
ולעבדיהם: